

Arrest

nr. 277 833 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. JANS
Jaarbeurslaan 17/12
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. JANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Igbo-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren in Ikwuano, Abia state. U woonde hier vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek. Initieel woonde u hier met uw ouders, G. A. en G. O., en uw oudere zus, A.-J. G.. Echter, in 2007 overleden uw ouders in een auto-ongeluk. Na het overlijden zorgde uw grootmoeder langs moederszijde, V. E., voor u. Vanaf uw dertiende begon u af en toe een welgestelde man uit de buurt te helpen, Mr. K. O.. Deze zat het grootste deel van het jaar in Italië, maar twee keer per jaar keerde hij terug naar Nigeria en dan hielp u hem met allerlei taken. Uw grootmoeder overleed in april 2013. Hierna was u op uw zelf aangewezen. In hetzelfde jaar vertelde K. u over het feit dat hij u kon helpen om naar Europa te gaan.

Uzelf was blij, omdat u zag hoe goed K. het deed in Europa en daarom accepteerde u zijn aanbod om naar Europa te gaan. K. vertelde u niets over de mogelijke prijs van de reis en u vroeg hier ook niet naar. In april 2016 verlaat u uiteindelijk Nigeria met een man genaamd M.. Via Algerije en Agadez reisde u naar Libië. Daar verbleef u zes maanden waarna u naar Italië reisde. Hier werd u naar een kamp in Bologna gebracht waar u een verzoek voor internationale bescherming indiende (hierna VIB). K. kwam u hier tweemaal bezoeken, waarbij u hem vertelde dat u niet tevreden was met de manier waarop u had moeten reizen. U hoorde hierop niets meer van K.. In 2018 kreeg u van de Italiaanse asielautoriteiten een eerste negatieve beslissing en in het midden van 2019 – twee jaar en half na uw aankomst in Italië – kreeg u van de Italiaanse asielautoriteiten een tweede negatieve beslissing. Na deze tweede negatieve beslissing ging u K. opzoeken om hem te vragen of hij u kon helpen met het verkrijgen van documenten. K. zei plots dat u hem tienduizend euro moest terugbetalen voor de reis of dat u in zijn huis moest werken voor hem. U weigerde te werken, daar u geen documenten had, en u had geen geld om hem te betalen, waarop K. heel boos werd en u vertelde dat u wel nog zou zien. Hij bedreigde u, zowel in persoon als telefonisch, en bedreigde ook uw zus. Uw zus besloot dan ook om Nigeria te verlaten en naar Ghana te vluchten in 2019/2020. In Italië ging u naar de politie, maar omwille van uw gebrekkige kennis van het Italiaans is u niet geheel duidelijk wat daar gezegd werd. U vluchtte vervolgens naar Nederland, waar u ook een VIB indiende. Terwijl u hier verbleef werd u nog eenmaal bedreigd door K., waarop u uw simkaart weggooide. U bleef vijf maanden in Nederland, maar de Nederlandse autoriteiten wilden u terugsturen naar Italië. U ging naar Duitsland. Hier diende u ook een VIB in, maar stuurden ze u weg na twee maanden, waarop u naar Zwitserland ging. Hier namen ze u echter gevangen en werd u teruggestuurd naar Italië. Eind 2019 ging u weg uit Italië richting België. U arriveerde in België op 20 januari 2020 en diende een VIB in op 21 januari 2020.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, wegens vrees voor vervolging door K. O., de persoon die u van Nigeria naar Europa bracht.

Uw verklaringen betreffende uw ontmoeting met, band met en vertrek door K. O. wisten echter niet te overtuigen, laat staan dat u geloofwaardig kon dat u daadwerkelijk vervolging dient te vrezen van K. O..

Immers is het zo dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. **Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de verschillende asielinstanties te misleiden door inconsistente verklaringen af te leggen betreffende uw familiesituatie en bijgevolg de omstandigheden van uw vertrek.**

Zo verklaarde u voor de Duitse asielautoriteiten dat uw vader en moeder omkwamen bij een bomaanslag in Kano in 2010 toen u dertien jaar oud was (dossier Duitsland seite 3), maar dat u hiervoor al bij uw oom woonde (dossier Duitsland seite 6). Deze oom woonde nog steeds in Nigeria samen met uw jongere zus. U stelde dat u een normaal leven had tot de dood van uw ouders, waarna het zwaar werd (dossier Duitsland seite 4). Voor de Belgische asielautoriteiten verklaarde u echter dat uw ouders overleden in 2007 in een auto-ongeluk (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, hierna DVZ, vraag 13 ; notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 7).

Gezien u verklaarde dat uw leven pas moeilijk werd na de dood van uw ouders is het frappant dat u uiteenlopende verklaringen aflegde over zowel het tijdstip van hun dood als de omstandigheden waarin ze overleden. Bovendien bleken uw verklaringen over uw familiesituatie zowel voor als na hun overlijden inconsequent. Immers stelde u bij de Belgische autoriteiten dat u voor het overlijden van uw ouders met hen samenwoonde in Ikwuano en dat u na hun overlijden introk bij uw grootmoeder V. E. . U woonde alleen met haar samen (NPO, p. 7). Zij overleed in 2013 waarna u er alleen voor stond, waarna K. u een aanbod deed om naar Europa te gaan, wat u accepteerde (NPO, p. 17). U koppelde het voorstel van K. en uw accepteren van het voorstel expliciet aan het overlijden van uw grootmoeder, terwijl u in Duitsland nog verklaarde eigenlijk bij uw oom te wonen – waar er dus helemaal geen sprake was van wonen bij uw grootmoeder en dat haar overlijden dus ook geen invloed kan gehad hebben op uw ingaan op het voorstel van K.. Bovendien stelde u in Duitsland dat u naar Europa ging om economische redenen, dat u op zoek was naar een normaal leven tot u deze man ontmoette die u hierbij zou helpen, dat u in Italië een normaal leven zou hebben (Dossier Duitsland, seite 3-4). Tijdens het onderhoud bij het CGVS verklaarde u daarentegen dat u eigenlijk Nigeria niet wilde verlaten, maar dat K. O. u verwarde (NPO, p. 14). **Gezien u inconsistente en misleidende verklaringen aflegde betreffende uw familiesituatie die nochtans rechtstreekse invloed had op uw vertrek – u ging in op het voorstel van K. na het overlijden van uw grootmoeder bij wie u zogezegd inwoonde, terwijl u toen bij uw oom woonde volgens uw verklaringen in Duitsland – wordt uw geloofwaardigheid reeds ernstig ondermijnd.**

Verder wist u ook niet duidelijk te maken hoe of wanneer u K. eigenlijk leerde kennen.

Zo stelde u tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS initieel dat u K. voor het eerst ontmoette in **2016**, toen hij terugkwam naar Abia State uit Italië (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 15). Gevraagd hoe u in contact kwam met hem, antwoordde u: “Omdat ik hem soms hielp met zijn huis te poetsen en om zijn gras te maaien, soms bij de compound de bloemen bijknippen en soms vroeg hij mij als zijn auto kapot was of ik mensen kende die de auto konden herstellen” (NPO, p. 15). Toen u door de dossierbehandelaar van het CGVS gevraagd werd hoe u precies voor het eerst in contact kwam met K., antwoordde u naast de kwestie: “Van euh, hij vertelde mij over dit reis ding (travel thing), maar hij vertelde mij niet hoe we zouden reizen, over de zee, gewoon over het reizen, maar we hadden geen akkoord daarover” (NPO, p. 15). Wanneer de dossierbehandelaar nog eens probeerde te vragen naar jullie eerste ontmoeting bleef het antwoord ontwijkend: “Ik hielp hem om dingen te doen, een beetje kuisen, soms sneed ik zijn bloemen, dat is hoe ik hem leerde kennen” (NPO, p. 15). Later werd u gevraagd waarom u precies besloot K. te helpen – ondanks het feit dat hij u niet betaalde voor uw werk. U antwoordde: “Als er iemand terugkomt van het buitenland, we hebben zoveel respect voor hen, we doen wat hij nodig heeft en dat is hoe we het doen in ons land en dat is hoe ik in contact kwam met hem over de reis” (NPO, p. 15). Wanneer dan werd gevraagd wanneer u K. begon te helpen, stelde u dat u 13 jaar oud was – dus in **2010** (NPO, p. 17). Uw uitspraken over hoe en wanneer dat u de dichte familievriend (NPO, p. 14) K. nu precies ontmoette bleken dan ook erg vaag en inconsistent, wat de geloofwaardigheid van uw eigenlijke relatie met K. reeds ondermijnt.

Ook uw verklaringen betreffende het contact met K. voorafgaand aan uw reis naar Italië bleken incoherent.

Zo werd u gevraagd hoe vaak u met K. O. had gesproken voor toen u nog in Nigeria was, waarop u stelde: “Ik heb niet met hem gepraat in Nigeria voor ik vertrok, we hebben niet met elkaar gepraat voor ik naar Europa kwam. We communiceerden niet met elkaar, ik hielp hem” (NPO, p. 16). Toen ter bevestiging door de dossierbehandelaar werd gevraagd of u dus niet met K. praatte terwijl u nog in Nigeria was, stelde u opnieuw van niet (NPO, p. 16). Wanneer vervolgens gevraagd werd wie u dan wel vertelde over de reis naar Italië stelde u plots: “het was K. toen hij terugkwam van Italië” (NPO, p. 16). U bevestigde nu dat u met K. praatte als hij Nigeria bezocht, maar wanneer hij vertrok had u geen contact met hem. Gevraagd hoe vaak u met hem praatte antwoordde u eens te meer naast de vraag: “Ik zou zeggen toen hij mijn hulp nodig had, dan zou ik hem helpen om het gras schoon te maken, de bloemen te snijden, de auto's die kapot waren, dan vroeg hij mij of ik iemand kende die dit kon maken, en dan bracht ik iemand die deze auto maakte en dat is hoe ik hem leerde kennen” (NPO, p. 17). Toen de dossierbehandelaar nogmaals vroeg hoe vaak het precies was dat u met hem praatte en u zelfs een expliciete maatstaf meegaf – meer of minder dan 10 keer – antwoordde u nogmaals vaag en ontwijkend: “Iedere keer als hij bezocht deed ik dat” (NPO, p. 17). **Uw vage en inconsistente verklaringen betreffende uw communicatie met K. ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw contact met hem, laat staan dat het een dichte vriend was van de familie zoals u beweerde.**

Vervolgens kunnen uw verklaringen betreffende de omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria evenmin overtuigen.

Toen u gevraagd werd wat K. u precies vertelde, u vaagweg antwoordde: "over mij naar Europa brengen. Hij vertelde gewoon dat hij kon helpen, ik op dat moment zei ok, hij zei dat hij mij kon helpen, ik accepteerde" (NPO, p. 17). Gevraagd of K. u vertelde waar u naartoe zou gaan, antwoorde u dat hij u vertelde dat jullie naar Italië zouden gaan, maar niet dat jullie door de zee zouden gaan of waar precies in Italië jullie zouden gaan. Hij vertelde u ook niet wat u daar zou doen. Gevraagd of K. u iets ander vertelde dan dat hij u zou meenemen naar Italië stelde u van niet (NPO, p. 17). Op voorhand vertelde hij u ook niets over terugbetaling en u dacht zelfs dat u niets zou moeten terugbetalen: "ik dacht niet zo, ik was gewoon blij dat ik naar Europa zou gaan, ik had deze gedachte niet in mijn hoofd" (NPO, p. 18). Gevraagd of u het niet raar vond dat iemand zomaar uw reis naar Europa zou betalen – die u bovendien maar een tiental keer in uw leven had gezien en u taakjes liet doen zonder u hier ooit voor te betalen – stelde u dat u zag dat K. u gewoon wou helpen en omdat hij van goede stand was. U dacht niet dat u hem zou moeten terugbetalen en u had er bovendien geen akkoord over gemaakt (NPO, p. 18). De naïviteit die u hier tentoonspreidde – u trekt met een wildvreemde naar Europa, zonder echte problemen te hebben in Nigeria - u gaf zelfs aan dat u Nigeria niet wou verlaten (NPO, p. 14) - en zonder iets te weten van wat er u te wachten staat in Europa – is erg onaannemelijk en tast dan ook het doorleefde (en dus geloofwaardige) karakter van uw verklaringen aan.

Uw verklaringen over het contact met K. bleken dan ook vaag, incoherent en weinig doorleefd, waardoor u bijgevolg niet wist te overtuigen dat het contact met K. daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

Verder zorgen uw verklaringen over het contact met K. O. eens u in Europa was ervoor dat uw vrees voor vervolging door K. als ongeloofwaardig wordt beschouwd.

Zo dient gewezen te worden op het feit dat K. O. u niet vertelde over het geld dat u hem diende te betalen tot nadat u uw negatieve beslissing had gekregen betreffende uw VIB in Italië – afhankelijk van uw verklaringen was dit na uw eerste beslissing in 2018 of na uw definitieve beslissing midden 2019 (NPO, p. 20). U arriveerde echter al in Italië in 2016 – al heeft u geen idee wanneer (NPO, p. 12). Een week nadat u was aangekomen in Italië kwam K. u nochtans bezoeken in het centrum, waarop jullie een conversatie hadden, maar enkel praatten over de riskante reis, voor de rest was "alles in orde" (NPO, p. 19). Op een ongedefinieerd moment in 2016 kwam hij u nog een tweede keer bezoeken, waarna u niet meer met hem sprak tot u hem zelf om hulp ging vragen na uw eerste of tweede negatieve beslissing – in 2018 of midden 2019 dus. Op deze gelegenheid haalde K. O. plots voor het eerst aan dat u hem 10000 euro moest betalen (NPO, p. 20).

Het feit dat K. bij uw aankomst in Europa niets vroeg naar dit geld, dat hij hierna op zijn minst twee jaar niets van zich liet horen en dat het hernieuwde contact met K. O. er enkel kwam doordat uzelf hem ging bezoeken, maakt het dan ook zeer merkwaardig en zelfs ongeloofwaardig dat K. dan plots besloot dat u hem geld moest – laat staan dat hij u plots met de dood zou bedreigen.

Bovendien bleken uw verklaringen aangaande zijn bedreigingen bij de verschillende asielinstanties eveneens inconsistent.

Zo wordt er op gewezen dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde dat u in Italië dezelfde redenen aanbracht waarom u Nigeria verliet en waarom u niet kon terugkeren (NPO, p. 12). Gezien uw eigenlijke problemen met K. pas begonnen na uw tweede negatieve beslissing in Italië blijkt ook deze verklaring niet geloofwaardig. Bovendien wordt gewezen op uw verklaringen bij de Duitse autoriteiten waar u initieel vertelde dat K. u voor het eerst vertelde over het geld dat u hem moest toen u in Libië was. Later verklaarde u daar plots dat K. het er pas over had verteld toen u reeds in Italië was (zie dossier Duitsland, seite 2).

Verder wordt ook gewezen op uw inconsistente verklaringen betreffende de chronologie van de bedreigingen. Opeenvolgende vragen gelieerd aan het tijdstip van de bedreigingen leverde volgende sequentie aan antwoorden op: "het begon in 2018 toen hij Nigeria bezocht"; "ik zou zeggen dat het begon in 2018"; "dat was in 2019"; "het moet in maart geweest zijn. Want toen hierna hadden we een conversatie en hij reisde na april, ik denk in mei dat hij naar Nigeria ging" (NPO, p. 21).

Ook over de eigenlijke inhoud van de bedreigingen bleek u niet consistent. Zo stelde u op een bepaald moment tijdens het persoonlijk onderhoud dat u had geweigerd voor hem te werken en het geld niet kon betalen, waarop zijn reactie volgens u als volgt luidde: "Ik weet dat hij boos was, hij zei ok. Dan het enige wat hij zei, we zullen zien, daarna ging ik naar Nederland" (NPO, p. 21).

"Ok, we zullen zien" verschilt aanzienlijk van wat u niet veel later tijdens het onderhoud verklaarde: "Hij zei mij dat als ik niet zou betalen, dat hij mij zou vermoorden en mijn zus, de enige manier dat hij mij wou sparen is als ik hem dit geld wou betalen, hij zei dat ik had gestolen van hem" (NPO, p. 21).

Naast het feit dat het merkwaardig en zelfs ongeloofwaardig is dat K. na twee jaar radiostilte plots besloot dat het geld zo belangrijk was voor hem dat hij zowel u als uw zus zou vermoorden, zorgen de vele inconsistenties binnen uw verklaringen betreffende zijn bedreigingen ervoor dat de geloofwaardigheid van uw relaas nóg verder wordt ondermijnd.

Verder wordt er gewezen op uw verklaringen betreffende uw contact met de Italiaanse ordediensten.

Zo stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u naar de Italiaanse politie ging na de bedreigingen van K. O.. De Italiaanse politie kon er echter niets aan doen en gaf volgens u aan dat jullie het onderling moesten oplossen – al gaf u ook mee dat u het allemaal niet zo goed begreep omdat u toen nog niet zo goed Italiaans sprak (NPO, p. 21). Het is opmerkelijk dat iemand die ruim twee jaar en half in Italië verblijft en die in Italië werkelijk bedreigd werd met de dood naar de politie gegaan zou zijn zonder in staat te zijn zich uit te drukken. Er kan immers verwacht worden dat u naar de ordediensten zou proberen gaan met iemand die het Italiaans wel machtig of elders in Italië hulp te zoeken in plaats van onmiddellijk het land te ontvluchten. In deze context mag ook gewezen worden op het feit dat u bij de Duitse autoriteiten andere dingen verklaarde betreffende het contact dat u had met de Italiaanse politie. Immers stelde u daar dat K. u in Italië had aangegeven bij de politie en hen had verteld dat u hem 10000 euro verschuldigd was. De politie zei tegen u dat u dit geld moest betalen aan K.. Dit strookte natuurlijk niet met wat u eerder tijdens het onderhoud had verklaard over uw contact met de Italiaanse politie (zie supra). Toen u met uw verklaringen uit Duitsland - betreffende K. zijn klacht bij de politie - werd geconfronteerd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, antwoordde u: "de politie heeft mij daar zoiets nooit verteld" (NPO, p. 23). Deze uitleg blijkt niet afdoende. In uw situatie – bedreiging door de persoon die u naar Europa bracht – is het contact met de ordediensten een essentieel element. Het feit dat u bij de Duitse autoriteiten verklaarde dat de Italiaanse ordediensten de kant van uw vervolger kozen – wat ook een volledig andere invulling geeft aan uw eigenlijke vervolging –, om dit dan te ontkennen bij de Belgische asielautoriteiten blijkt dan ook verder nefast voor de geloofwaardigheid van uw relaas en uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft uw verklaringen dat uw oudere zus J. vluchtte naar Ghana omwille van de bedreigingen van K. dient opgemerkt te worden dat ook deze niet wisten te overtuigen. Toen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd gevraagd wanneer ze precies vluchtte antwoordde u: "mijn zus ging in 2020. Door november of oktober 2019 of 2020". Echter, toen u op 21 januari 2021 tijdens uw verklaring bij de DVZ werd gevraagd waar uw zus woonde antwoordde u Lagos (verklaring DVZ, vraag 17). Gezien u minder dan een jaar voor het persoonlijke onderhoud bij het CGVS nog verklaarde dat uw zus in Lagos zat en geen melding maakte van haar verblijf in Ghana – terwijl ze daar al zeker een jaar verbleef – is het niet geloofwaardig dat ze hier daadwerkelijk verbleef.

Gezien uw verklaringen betreffende uw relatie met K., het contact met hem in Nigeria en Italië, de eigenlijke bedreigingen die u of uw zus ondergingen ongeloofwaardig zijn, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, omwille van de bedreigingen door K. O., de smokkelaar die u van Nigeria naar Europa bracht.

Wat betreft de opmerkingen van uw raadsvrouw – namelijk dat wanneer men niet in moedertaal spreekt er bepaalde nuancerings verloren gaat, zeker in stresserende omstandigheden als die van een persoonlijk onderhoud (NPO, p. 24) – dient er op gewezen te worden dat er tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zich geen enkele problemen voordeden op dit vlak en dat u bovendien meermaals bevestigde dat u alle vragen van de dossierbehandelaar had begrepen (NPO, pp. 14 ; 24). Ook uw raadsvrouw betwistte niet dat de grote lijnen begrepen waren. Gezien de beslissing zich niet op details of nuances beroept, maar wel de grote lijnen van het vervolgingsverhaal beslaat, heeft het gebrek aan een tolk geen invloed gehad op de uitkomst van deze beslissing. Verder is het zo dat u eveneens aangaf dat uw gehoor bij de DVZ (dd. 21/01/2021) goed verliep. Bovendien mag er op gewezen worden dat u eerder zelf aangaf dat het interview ook in het Engels mocht doorgaan gezien er geen Igbo-tolk voorhanden was (zie administratief dossier). Bijgevolg blijkt er dan ook uit geen enkel element uit het dossier dat de taal van het onderhoud de uitkomst van deze beslissing beïnvloed heeft.

U bracht verder geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Italië, Duitsland en Nederland en dat uw verzoek daar werd afgewezen – in Nederland en Duitsland weliswaar vanwege de Dublin-procedure.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Abia te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Abia actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Abia aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 december 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker stelt in het verzoekschrift als volgt:

"B.I. Eerste middel

Verzoekende partij werd door de verwerende partij niet gehoord in zijn moedertaal.

Op de bijlage 26 van verzoeker staat duidelijk aangegeven:

"De betrokkene Verklaart bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Igbo beheerst tijdens het onderzoek van zijn (haar) verzoek om internationale bescherming en wordt er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn (haar) verzoek om internationale bescherming onderzocht zal worden door de bevoegde instanties het Nederlands is."

Verzoeker spreekt wel een beetje Engels waarmee hij zich kan behelpen, maar onvoldoende om zich goed te kunnen uitdrukken en zeker om enige nuances te kunnen aanbrengen. Verzoeker heeft bovendien nooit op school Engels geleerd.

In het gehoorverslag d.d. 7 december 2021 werd het volgende geacteerd door de protection officer op p. 4: "[...]"

Op p. 24 van het gehoorverslag d.d. 7 december 2021 staat: "[...]"

Verzoeker werd tijdens het gehoor d.d. 7 december 2021 aldus voor een voldongen feit geplaatst: ongeveer 2 jaar na zijn aanvraag tot internationale bescherming werd hij eindelijk gehoord, maar dan blijkt er geen tolk aanwezig te zijn en stelt de protection officer voor om het toch te proberen in het Engels, ondanks dat de protection officer niet op de hoogte is van het niveau van de kennis van de Engelse taal van verzoeker en ondanks het feit dat de advocate van verzoeker zowel in het begin als op het einde van het gehoor de wens uitdrukt dat verzoeker met een tolk gehoord kan worden in zijn moedertaal.

In de bestreden beslissing worden veel kleine tegenstrijdigheden aangehaald uit de verklaring van verzoeker in vergelijking met eerdere verklaringen.

Dit betreffen tegenstrijdigheden waarbij verzoeker geen enkel belang heeft om te liegen. Verzoeker heeft bijvoorbeeld geen enkel belang om te liegen of zijn ouders in 2007 dan wel in 2010 om het leven kwamen vanwege een oorzaak die volledig vreemd is aan zijn reden om internationale bescherming aan te vragen. Dergelijke tegenstrijdigheden komen dan ook voort uit het feit dat verzoeker een vreemde taal dient te spreken die hij onvoldoende beheerst.

De tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker zijn nochtans de hoofdreden waarop de verwerende partij de weigeringsbeslissing baseert.

Verzoekende partij betreurt dan ook dat hij benadeeld wordt door het feit dat hij een klein beetje Engels spreekt waardoor hij zijn verhoor heeft dienen af te leggen in het Engels, alwaar andere verzoekers om internationale bescherming wel het recht hebben om in hun moedertaal gehoord te worden. Dit betreft dan ook een schending van het gelijkheidsbeginsel alsook het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vraagt dan ook dat hij minstens opnieuw kan worden gehoord door het CGVS in zijn taal, zijnde het Igbo.

B.2. Tweede middel

Schending van art. 3 EVRM.

[...]

Verzoeker wordt bij een terugkeer gedwongen om als een dakloze te leven, hetgeen ingaat tegen de menselijke waardigheid en een schending uitmaakt van art. 3 EVRM. De toegang tot huisvesting is cruciaal en onontbeerlijk om menswaardig te kunnen leven.

Het administratief dossier noch de bestreden beslissing onderzoekt op enige wijze de mogelijkheid tot huisvesting.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden hervormd."

2.2. Bij aanvullende nota van 11 augustus 2022 verwijst verweerder naar "EASO Nigeria Security Situation" van juni 2021 en "EASO Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor K. O., de man die hem naar Europa hielp komen. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers relaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers verklaringen over zijn familiesituatie zijn inconsistent. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker geen belang heeft om te liegen over het sterftejaar van zijn ouders, dient te worden benadrukt dat verzoekers familiale situatie en hiermee gepaard gaande verschillende verblijfplaatsen wel degelijk een rechtstreekse invloed hebben op zijn vertrek.
- Verzoeker kon geenszins overtuigend en eensluidend vertellen over hoe of wanneer hij K. leerde kennen of over zijn contact met K. voor zijn reis naar Italië.
- De omstandigheden van verzoekers vertrek uit Nigeria zijn hoe dan ook ongeloofwaardig. Dat verzoeker met een wildvreemde naar Europa vertrok, terwijl hij geen echte problemen had in Nigeria en zelfs zijn land eigenlijk niet eens wou verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 14), zonder iets te weten van wat er hem te wachten stond in Europa en zonder enige afspraken over een eventuele terugbetaling, is geheel onaannemelijk.
- Verzoekers verklaringen over het contact met K. eens hij in Europa was zijn niet geloofwaardig, daar niet kan worden ingezien waarom K. na twee jaar radiostilte opeens besloot om verzoeker geld te vragen en hem hiertoe te bedreigen, dan nog pas nadat verzoeker K. zelf opzocht.
- Verder stelde verzoeker dat hij in Italië dezelfde redenen aanbracht waarom hij Nigeria verliet en waarom hij niet kon terugkeren (notities, p. 12), wat geenszins kan kloppen aangezien verzoekers problemen met K. pas begonnen na zijn tweede negatieve beslissing in Italië. Bovendien blijkt dat verzoeker bij de Duitse autoriteiten aanvankelijk vertelde dat K. hem voor het eerst vertelde over het geld dat hij hem moest betalen toen hij nog in Libië was, om dan later alsnog te verklaren dat K. er pas over vertelde toen hij reeds in Italië was.
- Verzoekers verklaringen over de chronologie van de bedreigingen en de eigenlijke inhoud van de bedreigingen is niet consistent.
- Wat betreft verzoekers beweerde contact met de Italiaanse ordediensten naar aanleiding van de bedreigingen vertelde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij naar de Italiaanse politie ging na de bedreigingen van K., maar dat de Italiaanse politie er niets aan kon doen en dat hij het allemaal niet zo goed begreep omdat hij toen nog niet zo goed Italiaans sprak (notities, p. 21). Bij de Duitse autoriteiten verklaarde daarentegen geheel andersluidend dat K. hem in Italië had aangegeven bij de politie en hen had verteld dat hij hem 10000 euro verschuldigd was en dat de politie tegen verzoeker zei dat hij dit geld moest betalen aan K..

- Verzoekers verklaringen over de vlucht van zijn oudere zus J. naar Ghana, omwille van de bedreigingen van K., zijn ook geenszins consequent. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat ze in 2020 Nigeria ontvluchtte (notities, p. 22), maar bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet hij op 21 januari 2021 noteren dat zijn zus in Lagos woonde (verklaring DVZ, vraag 17).

5. In het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat verzoeker op het Commissariaat-generaal niet werd gehoord in zijn moedertaal. Hij stelt dat hij wel een beetje Engels spreekt waarmee hij zich kan behelpen, maar onvoldoende om zich goed te kunnen uitdrukken en zeker om enige nuances te kunnen aanbrengen, temeer gezien bij op school nooit Engels leerde. Volgens het verzoekschrift werd verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud voor een voldongen feit geplaatst: *“ongeveer 2 jaar na zijn aanvraag tot internationale bescherming werd hij eindelijk gehoord, maar dan blijkt er geen tolk aanwezig te zijn en stelt de protection officer voor om het toch te proberen in het Engels, ondanks dat de protection officer niet op de hoogte is van het niveau van de kennis van de Engelse taal van verzoeker en ondanks het feit dat de advocate van verzoeker zowel in het begin als op het einde van het gehoor de wens uitdrukt dat verzoeker met een tolk gehoord kan worden in zijn moedertaal”*. De *“veel kleine tegenstrijdigheden”* komen, aldus het verzoekschrift, voort uit het feit dat verzoeker een vreemde taal dient te spreken die hij onvoldoende beheerst. Verzoeker besluit dat hij benadeeld wordt door het feit dat hij een klein beetje Engels spreekt waardoor hij zijn persoonlijk onderhoud heeft dienen af te leggen in het Engels, alwaar andere verzoekers om internationale bescherming wel het recht hebben om in hun moedertaal gehoord te worden.

In het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming wordt in zijn bijlage 26 van 23 januari 2020 gesteld dat verzoeker *“verklaart bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Igbo beheerst tijdens het onderzoek van zijn (haar) verzoek om internationale bescherming en wordt er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn (haar) verzoek om internationale bescherming onderzocht zal worden door de bevoegde instanties het Nederlands is”*. In de verklaring betreffende procedure, op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegd op 21 januari 2021, liet verzoeker noteren de hulp van een tolk te verlangen. Hij gaf aan het Engels voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Ook het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gebeurde in het Engels en verliep volgens verzoeker *“zeer goed”* (notities, p. 6). Het kan verweerder dan ook niet verweten worden bij gebrek aan een Igbo-tolk een tolk Engels voorzien te hebben voor het persoonlijk onderhoud.

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd er door verzoeker ingestemd om het onderhoud in het Engels te proberen en werd er door de *protection officer* aangegeven dat er een andere oplossing gezocht kon worden als het niet lukte. Gedurende het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoeker meermaals dat hij alle vragen begrepen had (notities, p. 14, 24). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep.

Deze gang van zaken kan bezwaarlijk worden beschreven als verzoeker voor een voldongen feit plaatsen, zoals in het verzoekschrift gesteld wordt.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift voor het overige tot het uiten van enkele algemene beweringen, maar hij toont geenszins aan de hand van concrete elementen of argumenten aan dat, waar of welke van zijn tegenstrijdige gezegden te wijten zouden zijn aan het feit dat hij gehoord werd in het Engels. Evenmin werkt hij *in concreto* uit hoe dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motieven en beslissing, temeer gezien deze motieven geenszins details betreffen maar wel de kern van zijn asielrelaas.

Ten slotte blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker en zijn advocaat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud hebben aangevraagd en hebben ontvangen, maar dat er geen opmerkingen gemaakt werden bij de notities. Bijgevolg wordt verzoeker in toepassing van artikel 57/7^{quater} van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities. Het volstaat niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat bepaalde verklaringen te wijten zijn aan het feit dat verzoeker gehoord werd in het Engels.

6. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en de loutere stelling dat de mogelijkheid tot huisvesting nergens onderzocht wordt terwijl verzoeker bij terugkeer gedwongen zal worden om als een dakloze te leven. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Betreffende artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst verweerder in zijn aanvullende nota van 11 augustus 2022 naar “EASO Nigeria Security Situation” van juni 2021 en “EASO Country Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021.

Verweerder besluit op basis van de omstandige analyse van de informatie als volgt: *“De commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat van verzoekende partij actueel géén reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de regio van herkomst van verzoekende partij aldus géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, onder c) van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeker voert geen concrete elementen aan die afbreuk doen aan de analyse van de landeninformatie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS